

0301 – 1. mars

Forakter du Guds rikdom på godhet, overbærenhet og langmodighet? Skjønner du ikke at Guds godhet driver deg til omvendelse? Rom 2: 4.

Her står vi overfor et ord som burde vekke alle mennesker til å tenke seg om. Hvem kan tolke alt det som ligger i disse ordene: Guds rikdom på godhet, overbærenhet og langmodighet! Her skjuler det seg en hel verden av Guds velgjerninger og bevis på Guds nåde. Når dette en gang i evighetens lys skal åpenbares, da vil det velte, knusende som fjell, over det mennesket som aldri lot alt dette bevege seg til omvendelse!

Godhet er det sinnelaget som gjør at en alltid vil tjene andre, selv ukjente mennesker. Den som får nytte godt av denne godheten, kan være en som slett ikke har gjort seg fortjent til noen kjærlighet. For godheten vil bare gjøre godt, uten å tenke på om det blir mot en som har fortjent det eller ei.

Det er Guds godhet som gjør at han «lar sin sol gå opp over onde og gode, og lar det regne over rettferdige og urettferdige». Guds godhet er den uuttømmelige kilden som alle hans velgjerninger mot oss alltid strømmer ut fra.

Overbærenhet er et sinnelag som også finner seg i utakknemlighet og annet ondt, og ikke straks hisser seg opp.

Langmodighet, derimot, er en overbærenhet som er prøvet og praktisert over lengere tid. Guds langmodighet taler om at han venter lenge med vreden og med straffen. Det viste han mot jødene når han gjennom mange menneskealdre hadde overbærenhet med dem.

Hans overbærenhet med dem viste seg i at han hver dag, og mange ganger om dagen tålte deres utakknemlighet og synder. Mens langmodigheten viser seg i at han gjennom årtusener fortsatt tålte dem, på tross av at folkets synder lenge bare fortsatte, men ennå ikke kunne knuse hans tålmodighet. Herren taler selv slik om dette. «Hele dagen lang har jeg rakt ut mine hender til et ulydig og gjenstridig folk».

Men apostelen taler ikke bare om at han er, og av og til lar oss få oppleve sin godhet, overbærenhet og langmodighet. Men at han også er rik på disse egenskapene. Ordet taler om «hans rikdom på godhet, overbærenhet og langmodighet». Dette understreker storheten, utstrekningen og overfloden av den godhet, overbærenhet og langmodighet Guds hjerte er fullt av.

Denne rikdommen beviser han virkelig også på mange måter. Tenk bare på hvordan han, Den Allmektige, som ikke trenger til oss, ynkelige vesener, men er uendelig opphøyet over oss, –. Likevel i så lang tid strever og arbeider med oss, urettferdige, utakknemlige og hardnakkede mennesker. Og bare for å få gjøre oss godt –!

Ja, Guds rikdom på godhet, overbærenhet og langmodighet er så stor at menneskets forstand ikke greier å fatte det. Det viser seg best i at vi ofte rett og slett fristes til å tvile på om det finnes en Gud som hater synden, når han over lang tid bare lar menneskenes ondskap være straffet. En slik tvil kommer bare av at vi ikke er i stand til å fatte rekkevidden av Guds overbærenhet og langmodighet.

Men en burde jo ha klart for seg at så stor og rik som Gud viste seg i skapelsen med sin allmakt og visdom, så stor og rik er han også i sin nåde og barmhjertighet. Se opp mot himmelen! Kan du telle stjernene, disse mangfoldige klodene i universet? Kan du måle opp vannet i havene, eller tellene dråpene i en stor elv?

Men så stor Gud er i sitt skaperverk, så stor og rik er han også i sin godhet, overbærenhet og langmodighet. Dette er årsaken til at han ennå ikke i sin straffende rettferdighet har tilintetgjort hele verden, som er full av synd og utakknemlighet.

Hvordan skal så vi oppføre oss overfor en Gud som er så stor i sin nåde og barmhjertighet? Skal vi bare trosse ham ennå mer frekt, og synde mot ham desto mer? Må Herren i sin nåde bevare oss fra en slik holdning! Apostelen sier: «Forakter du hans rikdom på godhet, overbærenhet og langmodighet? Skjønner du ikke at Guds godhet driver deg (sv: lokker deg) til omvendelse?»

Forakter du bare dette? Det gjør du når du lønner hans godhet med å fortsette et liv i synd. Når du tankeløst glemmer alt det gode du mottar av Gud. Når det ikke får stanse deg i løpet, og føre deg til omvendelse.

Hadde Guds godhet og vennlighet mot deg bare vært begrenset, da kunne det også vært en begrenset fare ved å forakte ham på denne måten. Men å forakte en særdeles god og nådig herre, det fører nok til langt verre og frykteligere resultat! Men hva er da Guds dypeste mening og alvorlige vilje med å vise så stor godhet og nåde mot oss? Apostelen sier altså det er for å «drive deg til omvendelse»!

At du skal omvende deg, er altså det mål Gud har med sin godhet og langmodighet! – omvendelse, sinnsforandring. At du skal angre at du har syndet så stort mot så nådig en Gud. Angre at du så lenge bare har foraktet ham. Så du vender om fra dine synder og ville veier, og søker nåde og forlikelse med ham. Og fra nå av blir hans egen resten av alle ditt livs dager. Dette er omvendelse.

Men når dette ikke skjer, hva gjør du da? Apostelen sier: Du forakter Gud og hans store godhet, og du forstår ikke –! Ditt sinn er formørket, bedratt og lukket så du ikke kan registrere og erkjenne at Guds godhet driver deg til omvendelse.